

гора му послужи прѣзь дѣня като прибѣжище; а прѣзь ноцъ-тѣ той ся виждаше оше понѣкогажъ съ домородство-то въ едно съсѣдно село.

Тѣй ся крыеше той прѣзь нѣколко седмици, въ кое-то врѣме Испански-тѣ войны обирахъ кѣшъ-тѣ му. Най-сетнѣ той объяви на гражданы-тѣ че е готовъ да слѣдува длѣжность-тѣ си ако тѣ ся рѣшавать на това. Но отговоръ-тѣ бѣше че не можтъ да го защищавать отъ царь-тѣ и за това той трѣбува да си търси друго едно мѣсто. Слѣдъ това Херцогъ *Улрихъ* отъ Вюртембергъ зе учястіе въ испжденный-тѣ челоувѣкъ и заповѣда на секретарь-тѣ: «Заведи Бренца въ едно безопасно мѣсто, но не казвай на мене гдѣ е това мѣсто, за да можъ въ случай на нуждѣ да ся кълнѣ прѣдъ царя че не знаѣ гдѣ ся намѣрва той.» Бренць сега ся заведе въ единъ отстоящъ долъ въ планинѣ-тѣ, въ дворець Виттлингенъ, гдѣ-то и написа едно тълкованіе на 23-ый Псаломъ. Едвамъ бѣше заминѣлъ Бренць пристигнѣ единъ царскый посланникъ и поиска да прѣглѣда крѣпость-тѣ Вюртембергъ, но не намѣри нищо въ него. Между това Бренць ся убѣди че въ Вюртембергъ за него нѣма вече безопасность и за това съ съгласіе на Херцога побѣгнѣ въ Базель, гдѣ-то живѣеше нѣколко врѣме спокойно и, написа едно тълкованіе на Пророка *Исаія*. Но скоро настанѣ една нова скърбъ. Съпруга-та му умрѣ въ Штутгартѣ отъ охтикѣ, и грязя-та за дѣца-та му пакъ го закарваше тамъ. Но Кардиналь Грам-